

آزمون قیمت‌گذاری صرف ریسک دما در بورس اوراق بهادار تهران

علیرضا جعفری*، حمیدرضا وکیلی‌فرد**، محسن حمیدیان***،

قدرت‌الله طالب‌نیا****

چکیده

تغییرات دما می‌تواند بر میزان سودآوری شرکت‌ها تأثیر بسزایی داشته باشد. سودآوری شرکت در آینده شرکت مؤثر است و می‌تواند زمینه رشد بیشتری را برای آن فراهم کند. سرمایه‌گذاران هنگام معامله در بازار بورس اوراق بهادار برای بررسی قیمت و ارزش یک سهم، میزان سودآوری و سود تقسیمی شرکت را نیز مدنظر قرار می‌دهند؛ از این رو انتظار می‌رود سرمایه‌گذاران برای تحمل ریسک تغییرات دما، بازده بالاتری طلب کنند. هدف پژوهش حاضر، آزمون قیمت‌گذاری صرف ریسک دما در «بورس اوراق بهادار تهران» است. در این پژوهش از روشی متفاوت به نام «پرتفوی ردیاب» صرف ریسک تغییرات دما استخراج و قیمت‌گذاری آن موردآزمون قرار می‌گیرد. برای این منظور، نمونه‌ای متشکل از حدود ۱۶۰ شرکت پذیرفته‌شده در بورس اوراق بهادار تهران در بازه زمانی ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۵ بررسی می‌شود. برای آزمون قیمت‌گذاری صرف ریسک دما از روش رگرسیون سری زمانی استفاده می‌شود. برای آزمون مدل‌های قیمت‌گذاری علاوه بر ۶ پرتفوی فاما و فرنچ از ۳۰ پرتفوی صنعت نیز استفاده خواهد شد. نتایج پژوهش حاکی از آن است که صرف ریسک دما هم در ۶ پرتفوی فاما و فرنچ و هم در ۳۰ پرتفوی صنعت در «بورس اوراق بهادار تهران» قیمت‌گذاری می‌شود؛ به عبارتی سرمایه‌گذاران اخبار و اطلاعات مربوط به تغییرات دما در یک سال آینده را مهم تلقی کرده و به‌ازای تحمل ریسک تغییرات این متغیر در یک سال آینده بازده موردانتظار بالاتری طلب می‌کنند.

کلیدواژه‌ها: پرتفوی ردیاب؛ تغییرات دما؛ مقایسه مدل‌های قیمت‌گذاری.

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۷/۰۲/۰۶، تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۷/۰۳/۲۷.

* دکتری، گروه حسابداری و مدیریت، واحد بین‌الملل کیش، دانشگاه آزاد اسلامی، جزیره کیش، ایران.

** دانشیار، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم تحقیقات (نویسنده مسئول).

E-mail: vakilifard.phd@gmail.com

*** استادیار، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران جنوب.

**** دانشیار، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم تحقیقات.

۱. مقدمه

تغییرات دما می‌تواند بر میزان سودآوری شرکت‌ها تأثیر بسزایی داشته باشد. اگر دما به مقدار قابل توجهی کاهش یا افزایش یابد، بهره‌وری کارمندان و کارگران شرکت‌های خدماتی یا تولیدی تحت تأثیر قرار می‌گیرد. در تأیید این ادعا گرافزیون و نیدل (۲۰۱۴)، نشان دادند که افزایش دما کارایی نیروی کار را در بخش‌هایی که به‌طور مستقیم تحت تأثیر آب‌وهوا (اقلیم) هستند (کشاورزی، جنگل‌داری، ماهی‌گیری، شکار، معدن‌داری، ساخت‌وساز، حمل‌ونقل و کارخانه‌داری) کاهش می‌دهد. کاچون و همکاران (۲۰۱۲)، دریافتند که دمای بالا بهره‌وری در تولید خودرو و نیروی کار را کاهش می‌دهد [۵]؛ بنابراین تغییرات دما می‌تواند بر کارایی نیروی کار و ماشین‌آلات در شرکت‌های تولیدی و خدماتی تأثیر زیادی داشته باشد. سود یک شرکت حاصل فعالیت نیروی کار و ماشین‌آلات و سایر عوامل آن شرکت است؛ بنابراین تغییرات دما به‌طور غیرمستقیم سودآوری شرکت‌ها را تحت‌الشعاع قرار می‌دهد.

علاوه بر اینکه سودآوری شرکت در آینده شرکت مؤثر است و می‌تواند زمینه رشد بیشتری را برای آن فراهم کند، سرمایه‌گذاران نیز هنگام معامله در بازار بورس اوراق بهادار برای بررسی قیمت و ارزش یک سهم، میزان سودآوری و سود تقسیمی شرکت را نیز مدنظر قرار می‌دهند. اگر میزان سودآوری شرکتی برای سرمایه‌گذاران جذابیت ایجاد کند میزان تقاضا برای سهام آن شرکت افزایش و عرضه سهام توسط مالکان قبلی کاهش خواهد یافت و افزایش تقاضا نسبت به عرضه به معنای رشد قیمت است (همین رویه برای کاهش قیمت نیز وجود دارد)؛ بنابراین بازدهی شرکت‌ها می‌تواند متأثر از تغییرات دما باشد که میزان این تأثیر بسته به ماهیت فعالیت شرکت، متغیر است. با در نظر گرفتن مطالب پیش‌گفته می‌توان به این فرضیه دست یافت که اخبار و اطلاعات مربوط به تغییرات دما در آینده بر تصمیم‌های سرمایه‌گذاران در زمان فعلی تأثیر گذار است.

از مباحث پایه‌ای مالی و سرمایه‌گذاری این است که ریسک و بازده، رابطه‌ای مستقیم نسبت به یکدیگر دارند؛ به عبارتی یک سرمایه‌گذار به‌ازای تحمل ریسک بیشتر خواهان مطالبه بازده بیشتر است. برای مثال در مدل قیمت‌گذاری دارایی‌های سرمایه‌ای (مدل CAPM)، سرمایه‌گذار به‌ازای تحمل ریسک کلان اقتصادی که عامل آن را شاخص بازار در نظر می‌گیرند، بازدهی بیشتری را تقاضا می‌کند؛ چراکه سرمایه‌گذار می‌تواند بدون تحمل ریسک و با خرید اوراق مشارکت بدون ریسک دولتی، بازدهی ثابت و مشخصی داشته باشد (R_f)؛ بنابراین منطقی است که به‌ازای تحمل ریسک کلان اقتصادی، بازدهی بیشتری را نسبت به بازده بدون ریسک درخواست کند ($R_p - R_f$). از آنجا که تغییرات دما نیز یکی از عوامل عدم‌اطمینان نسبت به آینده

محسوب می‌شود و شرکت را در معرض ریسک کاهش سود آتی قرار می‌دهد، می‌توان تصور کرد که سرمایه‌گذاران مایل باشند تا برای تحمل ریسک تغییرات دما نیز بازدهی بیشتری طلب کنند. اگر نوسانات دما بتواند شرکت‌ها را با ریسک‌های در ماندگی روبه‌رو کند و باعث افزایش یا کاهش درآمد آن‌ها شود، قاعدتاً خبرهای مربوط به نوسانات دما در آینده باید یک متغیر توضیحی از بازدهی شرکت باش؛ به بیان دیگر اگر نوسانات دما نوعی عدم اطمینان محسوب شود و به صورت سیستماتیک بر جریان‌های نقد تأثیر بگذارد پس می‌تواند عاملی قیمت‌گذاری شده (معنادار) در یک مدل آربیتراژی باشد و در نتیجه باعث افزایش بازده موردانتظار سرمایه‌گذاران شود.

هدف پژوهش حاضر، بررسی قیمت‌گذاری صرف ریسک دما توسط فعالان «بازار بورس اوراق بهادار تهران» است. ملاک استخراج صرف ریسک دما، خبرهای مربوط به تغییرات دما در آینده است؛ به این دلیل که سرمایه‌گذاران باید فرصت لازم برای تجزیه تحلیل تأثیرات دما بر بازدهی شرکت و پیش‌بینی روند قیمتی آن را داشته باشند تا بتوانند در زمان فعلی در مورد خرید یا فروش سهام شرکت تصمیم بگیرند. برای سنجش بار خبری تغییرات آتی دما بر بازده موردانتظار سرمایه‌گذاران (صرف ریسک دما) از پرتفوی ردیاب^۱ استفاده می‌شود. پرتفوی ردیاب شامل دارایی‌هایی است که بازده آن‌ها یک متغیر کلان اقتصادی را دنبال می‌کند. بازده دارایی‌ها (سهام، اوراق قرضه و املاک و مستغلات) می‌تواند به پیش‌بینی متغیرهای کلان اقتصادی (نرخ ارز، نرخ تورم، تولید ناخالص داخلی) کمک کند. این روابط پیش‌بینی، بین بازده دارایی‌ها و متغیرهای کلان اقتصادی، پرتفوی خاصی به نام «پرتفوی ردیاب» را معرفی می‌کند که انتظارات فعالان بازار درباره تغییرات آینده یک متغیر کلان اقتصادی خاص را دنبال می‌کند. در پژوهش حاضر بررسی شده است که آیا سرمایه‌گذاران اخبار مربوط به تغییرات دما در آینده را در قیمت سهام لحاظ می‌کنند یا خیر؟

با توجه به اهمیت تغییرات دما در میزان تولید و بهره‌وری کارکنان، کارگران و ماشین‌آلات شرکت‌ها و متعاقباً تأثیر آن بر بازده موردانتظار سرمایه‌گذاران، انتظار می‌رود که تغییرات دما متغیری توضیح‌دهنده در یک مدل آربیتراژی باشد؛ بنابراین در پژوهش حاضر ابتدا با استفاده از پرتفوی ردیاب صرف ریسک تغییرات دما استخراج شده و سپس به آزمون قیمت‌گذاری آن پرداخته می‌شود (آزمون قیمت‌گذاری بر اساس روش دینگ دو (۲۰۱۴)، بر اساس مقایسه کارایی ۳ مدل قیمت‌گذاری است).

۲. مبانی نظری و پیشینه پژوهش

پرتفوی ردياب متشکل از دارایی‌هایی است که بازده آن یک متغیر کلان اقتصادی را دنبال می‌کند [۲۱]. بازده ماهانه سهام و اوراق قرضه می‌تواند به پیش‌بینی تورم، نرخ ارز، تولید ناخالص داخلی و غیره کمک کند؛ چراکه قیمت دارایی‌ها (به‌تبع آن بازده دارایی‌ها) تحت‌الشعاع شرایط کلی حاکم بر اقتصاد قرار دارد و متغیرهای کلان اقتصادی نظیر نرخ ارز، تولید ناخالص ملی و تورم و حتی شرایط اقلیمی (دما) در مجموع شرایط کلی اقتصادی را می‌سازند؛ بنابراین می‌توان گفت هر یک از متغیرهای کلان اقتصادی به‌طور جداگانه می‌تواند بر قیمت دارایی‌ها مؤثر باشد. آرتز و همکاران (۲۰۱۰)، با استفاده از پرتفوی ردياب نشان دادند که عواملی B/M ، اندازه و مومنتوم، ریسک‌های مجموعه بزرگی از عامل‌های کلان اقتصادی را دربرمی‌گیرند. عواملی که این پژوهشگران در نظر گرفتند عبارت‌اند از: تغییر در انتظارات رشد اقتصادی؛ تورم؛ ساختار زمانی نرخ بهره و نرخ ارز. آن‌ها عاملی که پرتفوی تشکیل‌شده بر اساس B/M ، اندازه و مومنتوم را دنبال می‌کند به‌عنوان نماینده ریسک عامل کلان اقتصادی در نظر گرفتند و درنهایت با استفاده از آزمون‌های قیمت‌گذاری دارایی‌ها نشان دادند که عملکرد بیشتر عوامل کلان اقتصادی در توضیح بازده مازاد دارایی‌ها قابل‌مقایسه با عوامل ارائه‌شده توسط فاما و فرنچ (۱۹۹۶) (SMB^1) و HML^2 هستند [۱].

کاپادیا (۲۰۱۱)، با استفاده از پرتفوی ردياب نشان داد که عامل مربوط به ریسک ورشکستگی شرکت نیز مانند عامل‌های SMB و HML منبعی مهم از صرف ریسک محسوب می‌شود. او نشان داد هم SMB و هم HML تغییر در نرخ ورشکستگی آتی را پیش‌بینی می‌کنند و بنابراین وقتی بازار انتظار افزایش نرخ‌های ورشکستگی را دارد، سهام کوچک، بازده کمتری نسبت به سهام بزرگ و سهام ارزشی، بازده کمتری نسبت به سهام رشدی از خود نشان می‌دهد. وی درنهایت نشان داد که در قیمت‌گذاری دارایی‌ها، یک مدل دوعاملی با عامل بازار و عامل پرتفوی ردياب برای ریسک ورشکستگی شرکت، به‌خوبی مدل سه‌عاملی فاما و فرنچ (۱۹۹۶) عمل می‌کند [۱۸]. واسالوا (۲۰۰۳)، با به‌کارگیری پرتفوی ردياب با یک مدل دوعاملی شامل ۱. عاملی که اخبار مربوط به رشد تولید ناخالص داخلی (GDP^3) در آینده را می‌گیرد و ۲. عامل بازار، بازده دارایی‌ها را تقریباً به‌خوبی مدل فاما و فرنچ توضیح داد. وی نشان داد که عوامل SMB و HML ، حاوی اخبار اصلی مربوط به رشد GDP در آینده هستند [۳۳]. دینگ دو (۲۰۱۴)، با استفاده از پرتفوی ردياب نشان داد که نوسانات پایدار (سالانه) نرخ ارز عاملی توضیح‌دهنده از بازده دارایی‌ها است. او از پرتفوی ردياب برای اتخاذ اخبار مربوط به تغییرات نرخ

1. Small Minus Big
2. High Minus Low
3. Gross Domestic Product

ارز در آینده استفاده کرد؛ به عبارتی وی راه حل مناسبی برای «معمای ریسک» در مالی بین الملل ارائه کرد [۱۱]. اطلاعات بازارهای مالی می تواند ارزیابی هایی عینی از زبان های ناشی از تغییرات دما فراهم کند. بالورز و همکاران (۲۰۱۷)، با استفاده از یک مدل آربیتراژی نشان دادند که شوک های دما یک عامل ریسک سیستماتیک محسوب می شود و صرف ریسک آن به طور معناداری منفی است. آن ها همچنین نشان دادند که دارایی های موجود در صنایعی که حساسیت بیشتری به تغییرات دما دارند، بار عاملی منفی قوی تری را برای عامل شوک دما نشان می دهند. بر اساس پژوهش این پژوهشگران تغییرات دما هزینه سرمایه شرکت ها را به طور متوسط $0/۲۲$ درصد افزایش می دهد [۲]. بالورز و همکاران (۲۰۱۷)، هزینه سرمایه شوک های دما را در «بازار بورس اوراق بهادار آمریکا» بررسی کردند. آن ها دریافتند که در یک مدل آربیتراژی که در آن شوک های دما یک عامل ریسک سیستماتیک است، صرف ریسک شوک دما منفی و معنادار است و این صرف ریسک برای شرکت هایی که در صنایع حساس تر به دما قرار دارند، بار عاملی منفی تری نشان می دهد. آن ها همچنین نشان دادند که میزان افزایش متوسط در هزینه سرمایه شرکت ها در اثر ناطمینانی ناشی از تغییرات دما $0/۲۲$ درصد است که باعث $۷/۲۹$ درصد هزینه ارزش خواهد شد [۲].

در آزمایش های بالینی و روان شناسی نشان داده شده است که آب و هوا، تأثیر معناداری بر رفتار انسان ها دارد. این امر تأییدی است بر تفاوت حالات روحی که همه افراد آن را در روزهای بارانی و ابری در مقایسه با روزهای صاف و آفتابی تجربه کرده اند. در این راستا ساندرز (۱۹۹۳)، در پژوهشی به آزمون این فرضیه می پردازد که قیمت سهام در بازار نیویورک به صورت نظام مند تحت تأثیر تغییرات آب و هوا نیست. نتایج مطالعات وی نشان داد که بازار اوراق بهادار به صورت نظام مندی تحت تأثیر عوامل روان شناسی فعالان بازار قرار دارد و بنابراین فرضیه پژوهش مبنی بر عدم تأثیر تغییرات آب و هوا بر قیمت سهام بازار نیویورک رد شد [۲۹].

کوا و وای (۲۰۰۵)، ارتباط بازده بازار سهام و دمای هوا را بررسی کردند. شواهد پژوهش آن ها نشان داد که دماهای پایین می تواند باعث واکنش سرمایه گذاران شود؛ در حالی که دماهای بالا می تواند هم باعث بی تفاوتی سرمایه گذاران شود و هم باعث واکنش آن ها. واکنش نشان دادن سرمایه گذاران می تواند باعث شود آن ها خواهان پذیرش ریسک بیشتر باشند؛ در حالی که بی تفاوتی مانع از پذیرش ریسک بیشتر می شود. این پژوهشگران انتظار داشتند که دماهای پایین تر با بازده های بالای سهام و دماهای بالاتر با بازده های بالا یا پایین سهام در ارتباط باشد. آن ها در نهایت نشان دادند که رابطه ای منفی و معنادار بین دمای هوا و بازده سهام وجود دارد [۷]. یون و کانگ (۲۰۰۹)، به سه نتیجه مهم در خصوص تأثیرات آب و هوا رسیدند: نخست اینکه بعد از بحران مالی ۱۹۹۷، آب و هوا تأثیر معناداری بر بازده سهام شرکت ها نشان نمی دهد؛ دوم

اینکه توجه به متغیرهای آب‌وهوایی باعث می‌شود بتوان در واریانس شرطی، فرآیند GJR-GARCH را مدل‌سازی کرد؛ سوم اینکه تأثیر متقابل متغیرهای آب‌وهوایی بر روی یکدیگر تأثیر آب‌وهوا را به‌طور کامل نشان می‌دهد؛ اما این اثرات نیز بعد از بحران مالی ۱۹۹۷ از بین می‌رود. آن‌ها در مجموع به این نتیجه رسیدند که تأثیرات آب‌وهوایی با افزایش کارایی بازار تضعیف می‌شود [۳۴]. فلوروس (۲۰۱۱)، ارتباط بین دمای هوا و بازده بازار سهام را با استفاده از داده‌های روزانه کشور پرتغال در بازه زمانی ۱۹۹۵-۲۰۰۷ موردآزمون قرار داد. او همچنین بررسی کرد که آیا تأثیرات دما نیز تحت تأثیر بی‌قائده‌گی‌های تقویمی مثل اثر ژانویه و اثر زمان معاملات در ماه، قرار دارد یا خیر؟ نتایج پژوهش وی نشان داد که دمای هوا بر بازده سهام کشور پرتغال تأثیر منفی و معناداری دارد؛ همچنین تأثیرات دمای هوا بر بازده سهام تحت تأثیر بی‌قائده‌گی تقویمی و زمان معاملات در ماه قرار دارد؛ به‌گونه‌ای که بازده سهام در ژانویه مثبت و در طول ۱۴ روز اول ماه بالاتر است. دمای هوای پایین‌تر در ژانویه به دلیل تمایل بیشتر سرمایه‌گذاران در پذیرش ریسک، باعث بازده سهام بالاتر می‌شود [۱۴].

سونگن و مندلسون (۱۹۹۸)، مدلی برای ارزیابی تأثیر تغییرات اقتصادی با مقیاس بزرگ بر بازار سهام ارائه کردند. آن‌ها در پژوهش خود چگونگی ساخت چنین مدلی را با استفاده از اثرات تغییرات آب‌وهوایی بر بازار چوب آمریکا نشان دادند. نتایج پژوهش آن‌ها حاکی از این است که در سناریوهای مختلف و مدل‌های مختلف، گرم‌شدن هوا باعث افزایش عرضه و در پی آن افزایش درآمد شرکت‌های فعال در صنعت چوب آمریکا می‌شود [۳۰]. چنگ (۲۰۰۲)، تأثیرات بالقوه تغییرات آب‌وهوا بر بخش صنعت کشاورزی کشور تایوان را برآورد کرد. او از مدل‌های رگرسیون پاسخ بازده برای بررسی تأثیر تغییرات آب‌وهوا بر ۶۰ محصول زراعی و از یک مدل برنامه‌ریزی شده ریاضی بر مبنای قیمت داخلی برای شبیه‌سازی تأثیرات رفاهی تغییرات بازده تحت سناریوهای آب‌وهوایی مختلف استفاده کرد. نتایج پژوهش وی حاکی از آن بود که گرم‌شدن هوا و تغییرات اقلیمی، هر دو، تأثیری معنادار بر بازده محصولات زراعی دارند [۹].

زوین و نیدل (۲۰۱۴)، دریافتند که مقدار دما بر عرضه نیروی کار در یک منطقه اثرگذار است؛ یعنی دمای بالا در یک منطقه باعث کاهش عرضه نیروی کار در آن منطقه می‌شود؛ زیرا دمای بالا باعث سختی کار، خستگی بیشتر و حتی اختلالات شناختی خواهد شد [۳۵]. تول (۲۰۰۲)، به برآورد هزینه خسارت‌های ناشی از تغییرات آب‌وهوا پرداخت. او تأثیرات متقابل هزینه اقتصادی و آب‌وهوا را به‌صورت توابعی از تغییرات آب‌وهوایی و میران آسیب‌پذیری آن‌ها بیان کرد. وی دریافت که حساسیت‌های برآوردشده در کوتاه‌مدت پارامتری بحرانی است و در دوره‌های بلندمدت، اغلب تغییر در حساسیت بخش‌ها برای اثرات کلی تغییرات آب‌وهوا مهم‌تر است. او نشان داد که این تأثیر می‌تواند بسته به زمان، منطقه و بخشی که بررسی می‌شود، منفی

یا مثبت باشد. نتایج پژوهش وی حاکی از این بود که تأثیرات منفی در سال‌های اخیر و در مناطق فقیرتر بیشتر بوده است [۳۱]. باب و همکاران (۲۰۰۱)، دریافتند که تغییرات آب‌وهوا بر بهره‌وری حمل‌ونقل دریایی تأثیرگذار است. آن‌ها حساسیت بهره‌وری حمل‌ونقل دریایی را به گرمای جهانی در دو اقیانوس مختلف از نظر بیوگرافی شیمیایی و دو اقیانوس متفاوت از نظر اتمسفر به کمک مدل‌های گردش عمومی (GCM^۱) بررسی کردند. در پژوهش آن‌ها هر دو مدل چرخش عمومی نشان‌دهنده کاهش در صادرات دریایی (۶٪-) بود (بسته منطقه مورد بررسی این تغییرات می‌تواند منفی یا مثبت باشد؛ یعنی می‌تواند از ۱۵٪- در مناطق گرمسیری تا ۱۰ درصد در اقیانوس جنوبی تغییر کند) [۳].

ابرین و لچمکو (۲۰۰۰)، تأثیر متقابل بین دور فرآیند جهانی، یعنی تغییرات آب‌وهوایی و جهانی شدن اقتصاد را بررسی کردند. آن‌ها معتقدند هر دو فرآیند مستلزم زمان زیادی هستند تا بتوانند تأثیرات متفاوتی بر کل دنیا اعمال کنند و در این تغییرات جهانی عده‌ای منتفع (برنده‌ها) و عده‌ای متضرر (بازنده‌ها) خواهند بود. آن‌ها در پژوهش خود مفهوم خاصی با نام «ریسک دوجانبه»^۲ را به‌عنوان چارچوبی برای آزمون تأثیرات هم‌زمان تغییرات آب‌وهوایی و جهانی شدن ایجاد کردند. ریسک دوجانبه به این حقیقت اشاره دارد که مناطق، بخش‌ها، اکوسیستم‌ها و گروه‌های اجتماعی همگی با تأثیرات تغییرات آب‌وهوایی و در نتیجه آن جهانی شدن روبه‌رو می‌شوند. آن‌ها نشان دادند که با در نظر گرفتن تأثیرات هم‌زمان این دو فرآیند جهانی، مجموعه جدیدی از برنده‌ها و بازنده‌ها به‌وجود خواهد آمد [۲۴]. همان‌طور که ملاحظه می‌شود در بیشتر پژوهش‌های صورت گرفته در خصوص رابطه دما با بازده سهام، پژوهشگران خارجی تأثیر دما را بر بازده سهام شرکت‌ها تأیید می‌کنند. در ادامه پژوهش‌های صورت گرفته در ایران بررسی خواهد شد:

پورمحمدی و بدری (۱۳۹۶)، تأثیر آب‌وهوا بر بازده و فعالیت‌های معاملاتی در «بورس اوراق بهادار تهران» را بررسی کردند. متغیرهای معاملاتی در پژوهش آن‌ها شامل نقدشوندگی، گردش معاملات و نوسان‌پذیری است. در این پژوهش برای تخمین الگوهای رگرسیون با داده‌های سری زمانی از روش حداقل مربعات معمولی (OLS^۳) استفاده شد و دوره زمانی پژوهش از ابتدای سال ۱۳۸۷ تا انتهای سال ۱۳۹۴ بود. نتایج این پژوهش نشان داد خلق و خوی افراد که با تغییر وضعیت آب‌وهوا تغییر می‌کند، در گردش معاملات، تأثیر معناداری ندارد؛ اما متغیرهای برف، باران و سرعت باد در بازده، نقدشوندگی و نوسان‌پذیری، تأثیر معناداری دارند؛ بنابراین این پژوهشگران نشان دادند که عوامل محیطی در بازده و فعالیت‌های معاملاتی، به‌جز گردش

1. general circulation model
2. Double Exposure
3. Ordinary Least Square

معاملات، تأثیر دارد؛ بنابراین آب‌وهوا یکی از عوامل محیطی تأثیرگذار بر فعالیت روزمره افراد است [۲۶]. وفایی‌پور و هوشمند (۱۳۹۵)، تأثیر نوسان متغیرهای آب‌وهوا بر حجم مبادلات و شاخص سهام «بُورس اوراق بهادار تهران» را بررسی کردند. در این پژوهش متغیرهای آب‌وهوایی به‌عنوان متغیر مستقل و شاخص سهام و حجم مبادلات به‌عنوان متغیر وابسته در نظر گرفته شد. نتایج این پژوهش نشان داد که بین متغیرهای آب‌وهوایی با شاخص سهام رابطه معناداری وجود ندارد؛ همچنین بین متغیر ساعات آفتابی بالاتر از میانگین با حجم مبادلات، رابطه وجود دارد و سایر متغیرهای آب‌وهوایی با حجم مبادلات رابطه معناداری ندارند [۳۲].

راعی و همکاران (۱۳۹۳)، با استفاده از «مدل گارچ» رابطه میان بازدهی بورس اوراق بهادار و متغیرهای آب‌وهوایی شامل دمای هوا، میزان پوشش ابر، سرعت وزش باد و میزان دید در تهران را بررسی کردند. آن‌ها با توجه به شرایط خاص و گاهی بحرانی شهر تهران از نظر آلودگی هوا، رابطه آلودگی هوا و بازده «بازار بورس اوراق بهادار تهران» را نیز مورد آزمون قرار دادند. این پژوهش سه نتیجه در پی داشت: ۱. به‌طورکلی عوامل آب‌وهوایی و آلودگی هوا تأثیر معناداری بر بازدهی «بازار بورس اوراق بهادار تهران» ندارند؛ ۲. استفاده از متغیرهای آب‌وهوا و آلودگی هوا به مدل‌سازی فرآیند گارچ در معادله واریانس شرطی کمک می‌کند؛ ۳. اثری از نامتقارنی (اثر اهرمی) در مدل واریانس شرطی دیده نمی‌شود [۲۸]. جمالی نیشابور و همکاران (۱۳۹۲)، رابطه پوشش ابر و دمای هوا که دو شاخص مهم آب‌وهوایی هستند با بازده و نوسانات بازده سهام را بررسی کردند. آن‌ها برای بررسی رابطه آب‌وهوا با بازده و نوسانات بازده بورس از داده‌های پوشش ابر و دمای هوای شهر تهران و بازده شاخص نقدی و قیمت «بورس اوراق بهادار تهران» طی سال‌های ۱۳۷۴ تا ۱۳۸۸ استفاده کردند. نتایج پژوهش آن‌ها نشان داد که بین پوشش ابر به‌عنوان یکی از شاخص‌های آب‌وهوایی و بازده بورس اوراق بهادار، رابطه معکوس و معناداری وجود دارد؛ ولی بین دمای هوا و بازده بورس اوراق بهادار، رابطه معناداری مشاهده نشد؛ همچنین هم بین متغیر پوشش و هم بین متغیر دما با نوسانات بازده رابطه مستقیم و معناداری وجود دارد [۱۶].

ابراهیمی و همکاران (۱۳۹۱)، تأثیر آب‌وهوا بر بازده سهام و حجم معاملات «بورس اوراق بهادار تهران» را بررسی کردند. به عقیده آن‌ها این تأثیر یکی از بی‌نظمی‌های بازار سرمایه است که در مواجهه با نظریه بازار کارا قرار می‌گیرد و ادعا کرده‌اند با توجه به استراتژی‌هایی می‌توان شرایطی را برای کسب بازده‌های اضافی فراهم کرد. برای بررسی این مسئله سهام موجود در «بورس اوراق بهادار تهران» را به‌عنوان جامعه آماری در نظر گرفتند و طی دوره زمانی هفت‌ساله (۱۳۸۴-۱۳۹۰) به‌صورت روزانه آن را ارزیابی کردند. این پژوهشگران برای بررسی فرضیه‌های خود از روش رگرسیون سری زمانی استفاده کردند. یافته‌های پژوهش آن‌ها نشان داد که از میان

متغیرهای آب‌وهوایی، متغیر درجه حرارت بر بازدهی روزانه بورس تأثیر مثبت و معناداری دارد؛ همچنین متغیر رطوبت به صورت معکوس و متغیر درجه حرارت به صورت مستقیم حجم معاملات روزانه بورس را تحت تأثیر قرار می‌دهد. یافته‌های این پژوهش به‌طور تلویحی کارایی بورس تهران در سطح ضعیف را نیز به چالش می‌کشد. آن‌ها همچنین نشان دادند که از میان متغیرهای آب‌وهوایی، متغیر درجه حرارت بر بازدهی روزانه بورس تأثیر مثبت و معناداری دارد و سایر متغیرها اثر معناداری بر بازدهی بورس از خود نشان نمی‌دهند [۱۲].

همان‌طور که ملاحظه می‌شود پژوهش‌های صورت‌گرفته در ایران در خصوص رابطه تغییرات دما و ارزش سهام شرکت‌ها بیشتر بر عدم قیمت‌گذاری ریسک دما تأکید دارند. از آنجاکه تغییرات دما می‌تواند از راه‌های مختلف بر جریان نقدی شرکت‌ها تأثیرگذار باشد منطقی می‌تواند بر بازده سهام آن‌ها مؤثر باشد و همچنین مطالعات خارجی صورت‌گرفته در این زمینه بیشتر بر وجود رابطه معنادار بین بازده سهام و تغییرات دما تأکید دارند، پژوهشگران در پژوهش حاضر بر آن شدند تا با روشی جدید صرف ریسک تغییرات دما در بازار سهام ایران را بررسی کنند تا شاید علت این تفاوت نتایج روشن شود.

۳. روش‌شناسی پژوهش

با توجه به اهمیت تغییرات دما در میزان تولید و بهره‌وری کارکنان، کارگران و ماشین‌آلات شرکت‌ها و متعاقباً تأثیر آن بر بازده موردانتظار سرمایه‌گذاران، انتظار می‌رود که تغییرات دما متغیری توضیح‌دهنده در یک مدل آریترازی باشد؛ به عبارتی صرف ریسک دما باید عاملی قیمت‌گذاری شده برای فعالان بازار باشد و سرمایه‌گذاران هنگام تصمیم‌گیری‌های خود به ریسک ناشی از تغییرات آتی دما نیز توجه کرده و آن را قیمت‌گذاری کنند.

برای تفسیر اخبار مربوط به تغییرات آتی دما که بر قیمت فعلی سهام اثر می‌گذارد از روش پرتفوی ردیاب که توسط بریدن و همکاران (۱۹۸۹) و لیمنت (۲۰۰۱) مطرح شده و بعد از آن توسط واسالوا (۲۰۰۳)، کاپادیا (۲۰۱۱) و دینگ دو (۲۰۱۴) به کار گرفته شد، استفاده می‌شود. این رویکرد آماری این امکان را مهیا می‌کند که بتوان بدون اعمال یک مدل قیمت‌گذاری خاص صرف ریسک دما را برآورد کرد.

برای آزمون فرضیه‌ها مبنی بر اینکه صرف ریسک دما در «بازار بورس اوراق بهادار تهران» قیمت‌گذاری می‌شود. سه مدل قیمت‌گذاری با یکدیگر مقایسه خواهد شد. مدل‌های یادشده عبارت‌اند از: CAPM؛ مدل سه عاملی فاما و فرنچ (۱۹۹۳) و مدل دو عاملی حاوی عامل بازار و صرف ریسک دما. اگر صرف ریسک دما در بازار بورس اوراق بهادار قیمت‌گذاری شود، انتظار می‌رود عملکرد مدل دو عاملی در مقایسه با CAPM، بهتر (زیرا CAPM ریسک تغییرات دما را

لحاظ نکرده است) و نسبت به مدل سه عاملی فاما و فرنچ (۱۹۹۳) بدتر باشد (زیرا چندین متغیر حالت وجود دارد که متضمن عوامل اندازه و ارزش است). برای بررسی این مهم، صرف ریسک دما با استفاده از رویکرد پرتفوی ردیاب برآورد شده و قیمت‌گذاری تغییرات دما آزمون می‌شود. پژوهش حاضر در راستای آزمون قیمت‌گذاری صرف ریسک دما از رویکرد متفاوتی استفاده می‌کند. ابتدا با استفاده از روش پرتفوی ردیاب، صرف ریسک دما محاسبه می‌شود و سپس به آزمون قیمت‌گذاری آن می‌پردازد.

پرتفوی ردیاب^۱ متشکل از دارایی‌هایی است که بازدهی آن یک متغیر کلان اقتصادی را دنبال می‌کند. بازدهی پرتفوی یادشده می‌تواند به پیش‌بینی تورم، نرخ ارز، تولید ناخالص داخلی و سایر متغیرهای کلان اقتصادی کمک کند؛ چراکه قیمت و به تبع آن بازدهی دارایی‌ها تحت‌الشعاع شرایط کلی حاکم بر اقتصاد قرار دارد و متغیرهای کلان اقتصادی، نظیر نرخ ارز، تولید ناخالص ملی و تورم در مجموع شرایط کلی اقتصاد را تشکیل می‌دهد؛ بنابراین هر یک از متغیرهای کلان اقتصادی به‌طور جداگانه می‌تواند بر قیمت دارایی‌ها مؤثر باشد. تغییر قیمت امروز دارایی‌ها نشان‌دهنده تغییر اطلاعات مربوط به شرایط آتی اقتصادی است؛ بنابراین مشخص کردن تأثیر شوک‌ها و بحران‌های اقتصادی بر قیمت دارایی‌ها می‌تواند صرف ریسک آن عامل را مشخص کند. پرتفوی ردیاب، قیمت دارایی‌ها را به اخبار و اطلاعات مربوط به متغیرهای کلان اقتصادی پیوند می‌دهد. بازدهی غیرمنتظره این پرتفوی با اخبار و انتظارات فعالان بازار در مورد تغییرات آتی متغیرهای کلان اقتصادی، همبستگی بالایی دارد. «فرض اصلی روش پرتفوی ردیاب آن است که تغییر بازده دارایی در زمان حال، انعکاس تغییر انتظارات فعالان بازار از متغیر کلان اقتصادی در آینده است». دارایی‌های موجود در پرتفوی ردیاب با عنوان «دارایی مینا»^۲ خوانده می‌شود. دارایی مینا دارایی است که بازدهی آن، تغییرات آتی دما (متغیر کلان اقتصادی) را دنبال می‌کند.

پرتفوی ردیاب هر متغیر اقتصادی مانند y می‌تواند بر اساس برآزش y بر بازدهی مجموعه‌ای از «دارایی‌های مینا» حاصل شود. وزن دارایی‌های مینا در پرتفوی ردیاب y از طریق رگرسیون متغیر y بر دارایی‌های مینا به‌دست می‌آید و این وزن‌ها معادل ضرایب مدل رگرسیون (β_i) است. از آنجا که حساسیت هر متغیر مستقل نسبت به متغیر وابسته از طریق بتا (β) حاصل می‌شود، می‌توان با برآزش مدل رگرسیونی پرتفوی ردیاب، حساسیت هر دارایی نسبت به اخبار و انتظارات مربوط به متغیر کلان اقتصادی y در آینده را به‌دست آورد. مدل ساده سری زمانی در این پژوهش همان مدل دمای روزانه کمپیل و دایبلد (۲۰۰۵)، است که برای هماهنگ‌شدن با مشاهدات ماهانه و برای اجتناب از تعدیلات فصلی به‌صورت رابطه ۱، تغییر داده شده است.

1. Tracking Portfolio Approach
2. Base Asset

$$T_{t+12} = c + at + \tau_{t+12} \quad (1)$$

T_{t+12} دمای متوسط از ماه $t+1$ تا ماه $t+12$ ، t روند زمانی قطعی است و τ_{t+12} نیز اثر سایر متغیرها تأثیرگذار را نشان می‌دهد (انتشارات، سیاست‌های اقلیمی و غیره). T_{t+12} را می‌توان به یک جزء موردانتظار، یک جزء خبری و یک عامل اخلاص تقسیم کرد.

$$T_{t+12} = E_{t-1}(T_{t+12}) + \Delta E_t(T_{t+12}) + \omega_{t+12} \quad (2)$$

جزء خبری $\Delta E_t(T_{t+12}) = E_t(T_{t+12}) - E_{t-1}(T_{t+12})$ بوده که حامل (شامل) خبرهای مربوط به مشاهدات دما در ماه t است. و $\omega_{t+12} \equiv \tau_{t+12} - E_t(\tau_{t+12})$ نیز جزء اخلاص است. اگر تغییرات دما برای قیمت گذاری دارایی‌ها اهمیت داشته باشد، تغییر در بازده موردانتظار مازاد آن دارایی‌ها باید تغییر در انتظارات مربوط به تغییرات آتی دما را منعکس کند. یعنی:

$$\Delta E_t(T_{t+12}) = b[R_t - E_{t-1}(R_t)] + \eta_t \quad (3)$$

که $R_t - E_{t-1}(R_t)$ برداری ستونی از بازده غیرمنتظره دارایی‌ها است R_t برداری ستونی از بازده واقعی دارایی‌ها در انتهای ماه t و $E_{t-1}(R_t)$ برداری ستونی از بازده مورد انتظار دارایی‌ها در ابتدای ماه t است) و η_t جزء خبری است که نسبت به بازده غیرمنتظره دارایی‌ها متعامد (مستقل) است. فرض کنید بازده دارایی‌ها در ماه t تابعی خطی از Z_{t-1}^E (برداری از متغیرهای اقتصادی شرطی شناخته شده در زمان $t-1$) و τ_{t+12} تابعی خطی از Z_{t-1}^C و Z_{t-1}^E (برداری از متغیرهای اقلیمی شرطی شناخته شده در زمان $t-1$) است؛ بنابراین $E_{t-1}(\tau_{t+12}) = fZ_{t-1}^E + gZ_{t-1}^C$ و $E_{t-1}(R_t) = dZ_{t-1}^E$ از ترکیب معادلات ۱، ۲ و ۳ به صورت $T_{t+12} = [c + at + fZ_{t-1}^E + gZ_{t-1}^C] + [b(R_t - dZ_{t-1}^E) + \eta_t] + \omega_{t+12}$ عبارت زیر به دست می‌آید:

$$T_{t+12} = c + at + eZ_{t-1}^E + gZ_{t-1}^C + bR_t + \varepsilon_{t+12} \quad (4)$$

که $e \equiv -bd + f$ و $\varepsilon_{t+12} = \eta_t + \omega_{t+12}$ است. پیرو کارهای قبلی صورت گرفته با روش پرتفوی ردیاب، در این پژوهش نیز بر اخبار مربوط به تغییرات دما در یک سال آینده تمرکز

می‌شود. دارایی‌های مورد استفاده در این پژوهش همانند واسالوا (۲۰۰۳)، شش پرتفوی فاما و فرنچ (تنظیم‌شده بر اساس «اندازه» و «نسبت ارزش دفتری به ارزش بازار») است. این دارایی‌ها به‌عنوان دارایی مینا شناخته می‌شود؛ چراکه مینای استخراج صرف ریسک دما هستند. بازده پرتفوی ردیاب به‌عنوان عاملی تعریف می‌شود که از ۶ پرتفوی بازده مازاد (۶ پرتفوی فاما و فرنچ) تقلید^۱ می‌کند (بازده مازاد پرتفوها را دنبال می‌کند (bR_t). با برازش مدل رگرسیونی OLS معادله ۴، می‌توان از وزن‌های پرتفوی (b) برای به‌دست‌آوردن bR_t استفاده کرد. بر این اساس بازده پرتفوی ردیاب که تغییر در انتظارات مربوط به تغییرات دما را دنبال می‌کند (عامل صرف ریسک دما) به‌صورت زیر تعریف می‌شود:

$$TSF_t = bR_t$$

ضرایب b برآوردشده، بار عاملی دارایی‌ها (دارایی‌های مینا)، نسبت به تغییر خبرهای مربوط به دما را نشان می‌دهد. پرتفویی از دارایی‌های در نظر گرفته‌شده (۶ پرتفوی فاما و فرنچ به‌عنوان دارایی مینا) با وزن‌های b، بازده متوسط مازادی معادل $bE(R_t)$ ارائه می‌دهد که ریسک ناشی از خبرهای دما را منعکس می‌کند و می‌توان آن را به‌عنوان صرف ریسک عامل دما در نظر گرفت. اگر اثرات تغییر دما عموماً نامناسب باشد [۱۰]، انتظار می‌رود صرف ریسک این متغیر منفی باشد. برای به‌دست‌آوردن متغیرهای اقتصادی شرطی (Z_{t-1}^E در معادله ۴) باز هم مانند واسالوا (۲۰۰۳)، از متغیرهای کلان معروف برای پیش‌بینی بازده حقوق صاحبان سهام شامل نرخ بازده بدون ریسک (RF)، صادرات و واردات به‌عنوان درصدی از GDP استفاده خواهد شد. از دمای متوسط با وقفه زمانی یک سال گذشته (از $t - 12$ تا $t - 1$) به‌عنوان تنها متغیر کنترل اقلیمی (Z_{t-1}^C) استفاده می‌شود. از آنجاکه در پژوهش حاضر از داده‌های متداخل^۲ استفاده می‌شود، آماره t از طریق خطای استاندارد Newey-West HAC با پارامتر وقفه ۲۴ به‌دست خواهد آمد. با استفاده از پرتفوی ردیاب میزان حساسیت دارایی‌های مینا نسبت به اخبار و اطلاعات آتی دما بررسی می‌شود. برای برازش صرف ریسک دما بر اساس رویکرد پرتفوی ردیاب، تغییرات آتی دما بر بازدهی دارایی‌های مینا در چارچوب رگرسیون سری زمانی زیر برازش می‌شود:

$$TCF_{t+12} = b_{RF}R_{f_t} + b_{S_H}S_{-H_t} + b_{S_M}S_{-M_t} + b_{S_L}S_{-L_t} + b_{B_H}B_{-H_t} \quad (5) \\ + b_{B_M}B_{-M_t} + b_{B_L}B_{-L_t} + b_{EX}EX_t + b_{IM}IM_t \\ + TCF_{t-1} + \varepsilon_{t+12}$$

1. Factor Mimicking
2. Overlapping Data

که TCF_{t+12} تغییرات دما در طول یک سال آینده ($t+1$ تا $t+12$)، EX صادرات، IM واردات، R_f نرخ بازده بدون ریسک، S_H بازدهی پرتفوی شرکت‌های کوچک با نسبت B/M بالا، S_M بازدهی پرتفوی شرکت‌های کوچک با نسبت B/M متوسط، S_L بازدهی پرتفوی شرکت‌های کوچک با نسبت B/M پایین، B_H بازدهی پرتفوی شرکت‌های بزرگ با نسبت B/M بالا، B_M بازدهی پرتفوی شرکت‌های بزرگ با نسبت B/M متوسط، B_L بازدهی پرتفوی شرکت‌های بزرگ و نسبت B/M پایین و TCF_{t-1} تغییرات دما در طول ۱۲ ماه گذشته ($t-12$ تا $t-1$) است. پیش از محاسبه صرف ریسک دما در چارچوب پرتفوی ردیاب باید بررسی شود آیا بازده دارایی‌های مینا، منعکس کننده اخبار و اطلاعات تغییرات دما در یک سال آینده است یا خیر؟ در رابطه ۵، اگر ضریب بازدهی هر دارایی مینا به لحاظ آماری معنادار باشد، دارایی یادشده اخبار و اطلاعات مربوط به تغییرات دما در یک سال آینده را دنبال می‌کند.

واسالوا (۲۰۰۳)، عقیده دارد به دلیل وجود هم‌خطی بین بازدهی دارایی‌های مینای موجود در پرتفوی ردیاب نمی‌توان برای بررسی ردیابی اخبار و اطلاعات آتی متغیر کلان اقتصادی توسط بازدهی دارایی‌های مینا، معناداری ضریب هر دارایی را به‌طور جداگانه آزمون کرد؛ بلکه باید معناداری ضرایب دارایی‌ها به‌صورت توأمان بررسی شود. از سوی دیگر، بازدهی دارایی‌های مینا نماینده بازدهی کل دارایی‌های بورس اوراق بهادار بوده و بنابراین معناداری بازدهی کل دارایی‌های مینا حائز اهمیت است (نه معناداری بازدهی هر دارایی به‌صورت جداگانه). برای بررسی معناداری ضرایب بازدهی دارایی‌های مینا به‌صورت توأمان از آزمون والد^۱ استفاده می‌شود. به کمک آزمون والد می‌توان احتمال صفر بودن مجموع ضرایب دارایی‌های مینا را آزمون کرد. ضریب هر یک از دارایی‌های مینا نشان‌دهنده میزان حساسیت آن دارایی نسبت به اطلاعات و اخبار مربوط به تغییرات دما در یک سال آینده است. صرف ریسک دما بر اساس مجموع حاصل ضرب ضرایب حساسیت دارایی‌های مینا در مقادیر آن به‌دست می‌آید. به زبان ریاضی، صرف ریسک دما (TCF_t) به شرح رابطه ۶، محاسبه می‌شود.

$$TCF_t = [b_{S-H} \quad b_{S-M} \quad b_{S-L} \quad b_{B-H} \quad b_{B-M} \quad b_{B-L}] \times \begin{bmatrix} S_H \\ S_M \\ S_L \\ B_H \\ B_M \\ B_L \end{bmatrix} \quad (۶)$$

$$= [b_{S-H} \times S_H + b_{S-M} \times S_M + b_{S-L} \times S_L + b_{B-H} \times B_H + b_{B-M} \times B_M + b_{B-L} \times B_L]$$

1. Wald-test

برای آزمون تغییرات دما همانند دو (۲۰۱۴)، صرف ریسک تغییرات دما حاصل از روش پرتفوی ردیاب به‌عنوان عامل ریسک در مدل CAPM لحاظ شده و مدل دوعاملی حاصله آزمون می‌شود:

$$r_{it} = \alpha_i + \beta_{MKT}MKT_t + \beta_{TRACK}TCF_t + \varepsilon_{it} \quad (7)$$

که TCF_t بازده پرتفوی ردیاب تغییرات دما، r_{it} بازدهی اضافی دارایی i در دوره t و MKT_t بازدهی اضافی بازار است. برای بررسی رابطه تغییرات دما و بازدهی سهام از رگرسیون سری زمانی استفاده شده و نتایج بر اساس دو معیار قدر مطلق آلفای جنسن^۱ (α) و میزان توضیح‌دهندگی مدل (R^2) سنجیده می‌شود. هرچه میزان آلفای جنسن کمتر باشد، توان توضیحی عوامل ریسک فراگیر احصاشده در مدل و متعاقباً کارایی مدل قیمت‌گذاری بالاتر است. آلفای جنسن می‌تواند منفی یا مثبت باشد؛ بنابراین برای اجتناب از خنثی شدن آلفاهای مثبت و منفی از قدر مطلق آلفای جنسن به‌عنوان معیار کارایی مدل استفاده می‌شود.

برای بررسی فرضیه دوم، یعنی بررسی اینکه صرف ریسک تغییرات دما در بازار بورس اوراق بهادار تهران قیمت‌گذاری می‌شود یا خیر، مدل دوعاملی با مدل CAPM و مدل سه‌عاملی فاما و فرنچ (۱۹۹۲)، مقایسه می‌شود. برای آزمون قیمت‌گذاری صرف ریسک دما مدل دوعاملی باید نسبت به مدل CAPM کارا تر و نسبت به مدل سه‌عاملی فاما و فرنچ (۱۹۹۶)، ناکارا تر باشد. مدل دوعاملی از اضافه کردن صرف ریسک دما به CAPM به‌دست می‌آید؛ بنابراین اگر صرف ریسک دما عامل مهمی در توضیح بازدهی موردانتظار باشد باید کارایی مدل دوعاملی بیش از کارایی CAPM باشد. چن و چن (۱۹۹۱) و فاما و فرنچ (۱۹۹۶)، عقیده دارند ریسک‌های درماندگی شرکت از عوامل اندازه و ارزش نشأت می‌گیرد. این مهم توسط کاپادیا (۲۰۱۱) نیز تأیید شده است. بنابراین از آنجاکه صرف ریسک دما حاصل از پرتفوی ردیاب بر اساس تغییرات دارایی‌های پایه (۶ پرتفوی مبتنی بر عوامل اندازه و ارزش) برآورد شده و ریسک‌های درماندگی زیادی وجود دارد که از عوامل اندازه و ارزش نشأت می‌گیرد. مدل دوعاملی نباید کارا تر از مدل سه‌عاملی فاما و فرنچ (۱۹۹۶) باشد (چراکه اگر همه ریسک‌های درماندگی که از عوامل اندازه و ارزش مشتق می‌شود، شناسایی شود و داخل مدل قرار گیرد در نهایت می‌تواند توضیح‌دهندگی مدل رگرسیون را به‌اندازه کارایی مدل سه‌عاملی فاما و فرنچ (۱۹۹۶) نشان دهد).

برای برازش مدل‌های پیش‌گفته از رگرسیون سری زمانی استفاده می‌شود. برای این منظور، داده‌های ماهانه عوامل ریسک بر بازدهی ماهانه پرتفوی‌های شش‌گانه مبتنی بر اندازه و B/M

1. Jensen

برازش می‌شود. مانند کاپادیا (۲۰۱۰)، واسالوا (۲۰۰۳) و دو (۲۰۱۴)، از روش فاما و فرنچ (۱۹۹۶) برای تشکیل پرتفوی‌ها استفاده می‌شود. طبق این روش کل سهام نمونه در هر ماه از ابتدای سال ۱۳۸۵ تا انتهای سال ۱۳۹۵ بر حسب اندازه به دو پرتفوی کوچک و بزرگ تقسیم می‌شود؛ سپس در یک طبقه‌بندی مستقل، کل سهام نمونه برحسب B/M به سه پرتفوی تقسیم می‌شود؛ به نحوی که ۳۰ درصد دارای بالاترین B/M در گروه سهام ارزشی و ۳۰ درصد دارای پایین‌ترین B/M در گروه سهام رشدی قرار می‌گیرد. فصل مشترک پرتفوی‌های حاصل، شش پرتفوی مبتنی بر اندازه و ارزش است. از آنجاکه در پژوهش حاضر از داده‌های ماهانه استفاده شده است در مدل سری زمانی امکان تشکیل بیش از ۶ پرتفوی وجود ندارد؛ زیرا در این صورت در برخی از پرتفوی‌ها سهام هیچ شرکتی قرار نمی‌گیرد.

به عقیده لولن و همکاران (۲۰۱۰)، استفاده صرف از پرتفوی‌های اندازه - ارزش به‌عنوان دارایی‌های آزمون که در پژوهش‌های قیمت‌گذاری دارایی‌ها بسیار رایج است، ممکن است به دلیل ساختار عاملی این پرتفوها گمراه‌کننده باشد؛ بنابراین پیشنهاد می‌کنند که مجموعه دارایی‌های آزمون را گسترش یابد و از پرتفوهایی مثل پرتفوی‌های صنایع نیز استفاده شود. پرتفوی‌های صنعتی برای پژوهش حاضر از جذابیت بیشتری برخوردار است؛ چراکه در پیشینه اقتصاد - اقلیمی، پیش‌بینی‌های زیادی در مورد چگونگی تأثیر صنایع مختلف از تغییرات اقلیمی وجود دارد؛ بنابراین در این پژوهش علاوه بر ۶ پرتفوی اندازه-ارزش از ۳۰ پرتفوی صنعتی نیز به‌عنوان دارایی‌های آزمون استفاده می‌شود. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل کلیه شرکت‌های پذیرفته‌شده در «بورس اوراق بهادار تهران» در دوره زمانی ابتدای سال ۱۳۸۵ تا انتهای سال ۱۳۹۵ است. متغیرهای پژوهش حاضر به شرح زیر محاسبه و اندازه‌گیری می‌شود:

بازدهی بازار بر اساس لگاریتم طبیعی نسبت شاخص قیمت و بازدهی نقدی «بورس اوراق بهادار تهران» در زمان t و $t-1$ محاسبه می‌شود:

$$r_{Mt} = \ln \left(\frac{TEDPIX_t}{TEDPIX_{t-1}} \right) \times 100 \quad (۸)$$

که r_{Mt} بازدهی بازار در ماه t ، $TEDPIX_t$ شاخص قیمت و بازدهی نقدی پایان ماه t و $TEDPIX_{t-1}$ شاخص قیمت و بازدهی نقدی در انتهای ماه $t-1$ است. بازدهی سهام از طریق لگاریتم طبیعی نسبت قیمت‌های سهام به شرح رابطه ۹، محاسبه می‌شود:

$$r_{it} = \ln \left(\frac{P_t + D_t}{P_{t-1}} \right) \times 100 \quad (۹)$$

که r_{it} بازدهی سهام در ماه t ، P_t قیمت تعدیل شده سهم در پایان ماه t ، P_{t-1} قیمت تعدیل شده سهم در انتهای ماه $t-1$ و D_t سود نقدی سهم در ماه t است. قیمت سهم بابت سود نقدی و افزایش سرمایه تعدیل شده است. همانند فاما و فرنچ (۱۹۹۲)، اوتچوا (۲۰۰۷) و کرگار (۲۰۱۱)، اندازه شرکت معادل لگاریتم طبیعی ارزش بازار شرکت در تاریخ تشکیل پرتفوی (پایان هر ماه) است:

$$Size_{it} = \ln(p_{it} \times N_{it}) \quad (10)$$

که $Size_{it}$ اندازه شرکت در ماه t ، p_{it} قیمت سهم شرکت در زمان تشکیل پرتفوی و N_{it} تعداد سهام منتشره شرکت در زمان تشکیل پرتفوی است. همانند فاما و فرنچ (۱۹۹۲)، کرگار (۲۰۱۱) و اوتچوا (۲۰۰۷)، نسبت ارزش دفتری به ارزش بازار (B/M) معادل لگاریتم طبیعی آخرین ارزش دفتری شرکت تقسیم بر ارزش بازار آن در پایان هر ماه است.

$$B/M_{it} = \ln\left(\frac{BV_{it}}{MV_{it}}\right) \quad (11)$$

که B/M_{it} نسبت ارزش دفتری به ارزش بازار هر شرکت در ماه t ، BV_{it} ارزش دفتری هر شرکت در پایان ماه t و MV_{it} ارزش بازار شرکت در انتهای ماه t است. در پایان هر ماه سهام موجود در نمونه بر اساس عامل اندازه به دو پرتفوی سهام شرکت‌های کوچک و بزرگ تخصیص می‌یابد. در همین زمان، تمامی سهام نمونه بر اساس نسبت ارزش دفتری به ارزش بازار (B/M) به سه پرتفوی رشدی، خنثی و ارزشی تقسیم می‌شود.^۱ در نتیجه تقابل گروه‌های طبقه‌بندی شده بر مبنای اندازه و نسبت B/M ، شش پرتفوی موزون برحسب ارزش، B_H ، S_L ، S_M ، S_H ، B_L و B_M شکل می‌گیرد. ترکیب پرتفوی‌های اخیر در هر یک از ماه‌های دوره زمانی موردبررسی بر اساس رویه‌ای مشابه، تجدیدساختار می‌شود. برای تشکیل پرتفوی‌ها و تعیین نقاط مرزی مبتنی بر B/M ، شرکت‌های دارای ارزش دفتری حقوق صاحبان سهام منفی، منظور نمی‌شود. در نهایت SMB و HML به شرح زیر محاسبه می‌گردد:

$$SMB = 1/3(S_H + S_M + S_L) - 1/3(B_H + B_M + B_L)$$

$$HML = 1/2(S_H + B_H) - 1/2(S_L + B_L)$$

۱. ۳۰ درصد سهام دارای بیشترین نسبت B/M ، گروه شرکت‌های ارزشی (G)، ۴۰ درصد میانی گروه شرکت‌های خنثی (N) و ۳۰ درصد سهام دارای کمترین نسبت B/M ، گروه شرکت‌های رشدی (V) را تشکیل می‌دهد.

نرخ بهره بدون ریسک، معادل نرخ سود اوراق مشارکت دولتی در نظر گرفته می شود. راعی و همکاران (۱۳۹۰)، مشایخی و همکاران (۱۳۸۹) و کردستانی و علوی (۱۳۸۹)، از نرخ سود اوراق مشارکت دولتی به عنوان نرخ بدون ریسک استفاده کرده اند. از آنجا که در پژوهش حاضر از داده های ماهانه استفاده شده است، همانند هاشمی و میرکی (۱۳۹۲)، نرخ سالانه سود اوراق مشارکت از طریق رابطه ۱۲، ماهانه می شود^۱:

$$R_{fM,t} = \left[\left(1 + \left(\frac{R_{fA,T}}{4} \right) \right)^4 - 1 \right] \div 12 \quad (12)$$

$R_{fM,t}$ نرخ بدون ریسک ماهانه در ماه t و $R_{fA,T}$ نرخ بدون ریسک در سال T است. همانند دو (۲۰۱۴)، حجم صادرات ماهانه کشور پس از تقسیم بر تولید ناخالص داخلی به شرح رابطه ۱۳، محاسبه می شود:

$$EXP_{it} = \frac{EXport_t}{GDP_t} \quad (13)$$

که EXP_{it} درصد صادرات از تولید ناخالص داخلی، $EXport_t$ صادرات در ماه t و GDP_t تولید ناخالص داخلی در ماه t است. همانند دو (۲۰۱۴)، حجم واردات ماهانه کشور پس از تقسیم بر تولید ناخالص داخلی به شرح رابطه ۱۴، محاسبه می شود.

$$IMP_{it} = \frac{IMport_t}{GDP_t} \quad (15)$$

که IMP_{it} درصد واردات از تولید ناخالص داخلی، $IMport_t$ واردات در ماه t و GDP_t تولید ناخالص داخلی در ماه t است. داده های مورد نیاز پژوهش شامل متوسط دمای هوای ایران (به دلیل اینکه شرکت های موجود در «بورس اوراق بهادار تهران» در مناطق مختلفی از ایران فعالیت می کنند) که با مراجعه حضوری به سازمان هواشناسی حاصل می شود، نرخ اوراق مشارکت مستخرج از سایت «بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران»، بازدهی سهام شرکت ها، شاخص بورس اوراق بهادار و داده های ترازنامه ای شرکت ها مستخرج از اطلاعات رسمی «سازمان بورس

۱. این نرخ به صورت فصلی توسط «بانک مرکزی» منتشر می شود.

اوراق بهادار تهران» و سایت «شرکت مدیریت خدمات فناوری بورس» و حجم صادرات و واردات مستخرج از «گمرک جمهوری اسلامی ایران» است.

۴. تحلیل داده‌ها

آمار توصیفی متغیرهای پژوهش در جدول ۱، ارائه شده است.

جدول ۱. آمار توصیفی

متغیرها	میانگین	انحراف معیار	حداکثر	حداقل	احتمال آماره جارگ - برا	احتمال نامانایی
Temper	۰/۰۱۳	۰/۱۱۲	۰/۶۶۳	-۰/۴۳۵	۰/۰۴۸	۰/۰۰۰۰
S_L	۰/۰۱۵	۰/۱۱۵	۰/۳۹	-۰/۲۴	۰/۰۰۳	۰/۰۰۰۰
S_M	۰/۰۰۸	۰/۰۴۸	۰/۲۴۶	-۰/۱۱۴	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰۰
S_H	۰/۰۱۱	۰/۰۴۵	۰/۱۵۲	-۰/۱۱۹	۰/۲۵۲	۰/۰۰۰۰
B_L	۰/۰۱۴	۰/۰۴۷	۰/۱۶۸	-۰/۰۹۱	۰/۱۲۴	۰/۰۰۰۱
B_M	۰/۰۱۵	۰/۰۴۶	۰/۲۰	-۰/۱۱۴	۰/۰۱۲	۰/۰۰۰۰
B_H	۰/۰۲۰	۰/۰۶۱	۰/۲۲۶	-۰/۱۰۵	۰/۰۸۱	۰/۰۰۰۱
R _f	۰/۰۱۵	۰/۰۰۳	۰/۰۲۱	۰/۰۱۰	۰/۰۰۰	۰/۶۸۸۸
Export/GDP	۰/۰۲۰	۰/۰۰۶	۰/۰۴۴	۰/۰۰۲	۰/۰۵۸	۰/۰۰۰۱
Import/GDP	۰/۰۴۳	۰/۰۱۱	۰/۰۷۵	۰/۰۲۳	۰/۰۹۸	۰/۰۰۰۰
R _M	۰/۰۱۹	۰/۰۵۸	۰/۱۸۲	-۰/۱۰۴	۰/۰۸۳	۰/۰۰۰۰

احتمال آزمون هم‌انباشتی (هم‌جمعی) جوهانسن (روش کاوو) سری زمانی داده‌های پژوهش ۰/۰۰۲ است.

برای جلوگیری ناعلمینانی نتایج در اثر رگرسیون کاذب آزمون ریشه واحد برای بررسی مانایی داده‌ها به کار می‌رود. یکی از آزمون‌های ریشه واحد بسیار معروف آزمون دیکی - فولر است؛ اما از آنجا که آزمون فیلیپس - پرون در مقایسه با آزمون دیکی - فولر شکست‌های ساختاری را نیز در نظر می‌گیرد در پژوهش حاضر برای آزمون مانایی سری زمانی داده‌ها از آزمون فیلیپس - پرون استفاده شده و مقادیر آن در جدول ۱، گزارش شده است. همان‌طور که مشاهده می‌شود احتمال نامانایی تمام متغیرها، به جز نرخ بازده بدون ریسک، کمتر از ۰/۰۵ است که می‌توان ادعا کرد تقریباً همه سری داده‌ها مانا هستند؛ ولی برای اطمینان کامل از این قضیه آزمون هم‌انباشتی جوهانسن (روش کاوو) نیز اجرا می‌شود (نامانایی نرخ بهره بدون ریسک بدون اجرای آزمون نیز قابل تشخیص است. از آنجا که ملاک نرخ بهره بدون ریسک نرخ بازده اوراق مشارکت «بانک مرکزی» در نظر گرفته شده است و ایران هر ساله تورم قابل توجهی داشته است، سود اوراق مشارکت نیز متناسب با نرخ تورم (با کمی اغماض) زیاد شده

است؛ بنابراین روندی صعودی داشته که حاکی از نامانایی آن است). بر اساس احتمال آماری این آزمون هم‌انباشتی (۰/۰۰۲) فرضیه صفر مبنی بر عدم هم‌انباشتگی رابطه خطی بین متغیرها رد می‌شود و پدیده رگرسیون کاذب وجود ندارد. یادآوری این نکته لازم است که از نظر احتمال معناداری آماره جارگ-براه، بیشتر سری زمانی داده‌های پژوهش دارای توزیع نرمال هستند.

برای برآورد صرف ریسک دما با استفاده از رویکرد پرتفوی ردیاب، تغییرات یک سال جلوتر دما بر بازده دارایی‌های مینا در چارچوب رگرسیون سری زمانی برازش شده و با استفاده از آزمون والد مشخص می‌شود که آیا ضرایب دارایی‌های مینا به‌طور توأمان صفر هستند یا خیر؟ به عبارتی با استفاده از آزمون والد مشخص می‌شود که اخبار و اطلاعات مربوط به تغییرات دما در یک سال آینده توسط دارایی‌های مینا ردیابی می‌شود یا خیر؟ اگر آزمون والد حاکی از ردیابی اخبار و اطلاعات تغییرات دما در آینده باشد، صرف ریسک دما محاسبه شده و قیمت‌گذاری آن آزمون می‌شود؛ ولی اگر آزمون والد نشان دهد که دارایی‌های مینا اخبار و اطلاعات آتی دما را دنبال نمی‌کنند بدین معنا است که صرف ریسکی برای دما وجود نداشته است و بنابراین نیازی به آزمون صرف‌ریسک نخواهد بود. نتیجه برازش رگرسیون پرتفوی ردیاب در جدول ۲، مشاهده می‌شود.

جدول ۲. پرتفوی ردیاب برای محاسبه صرف ریسک و آزمون معناداری ضرایب دارایی‌های مینا

احتمال معناداری	ضرایب	دارایی‌های مینا
۰/۹۹	-۰/۰۰۵	S_H
۰/۳۵	۰/۳۶	S_M
۰/۰۳	۰/۱۹	S_L
۰/۴۲	۰/۱۵	B_H
۰/۱۳	-۰/۷۲	B_M
۰/۰۷	۰/۷۳	B_L
متغیرهای کنترل		
۰/۰۱	-۹/۵۶	R_f
۰/۰۳	۳/۶۵	Export/GDP
۰/۹۴	-۰/۰۶	Import/GDP
۰/۰۹۶	۰/۰۲۸	temper-Lagged
۰/۲۴	۰/۰۷۹	C
	%۲۵	R^2
	۰/۰۰۲۱	χ^2

با توجه به جدول ۲، احتمال معناداری آماره کای دو ۰/۰۰۲۱ است؛ بنابراین ضرایب دارایی‌های مبنا در کل صفر نیست؛ به عبارت دیگر بازده دارایی‌های مبنا اخبار و اطلاعات مربوط به تغییرات دما در یک سال آینده را ردیابی می‌کند؛ یعنی سرمایه‌گذاران برای اخبار و اطلاعاتی که برای تغییرات دما در یک سال آینده در دست دارند صرف ریسک در نظر می‌گیرند و از آنجا که صرف ریسک وجود دارد می‌توان قیمت‌گذاری این صرف ریسک را در بورس اوراق بهادار موردآزمون قرار داد. ابتدا با استفاده از معادله ۶ صرف ریسک تغییرات دما در قالب متغیر TCF محاسبه می‌شود؛ سپس قیمت‌گذاری این صرف ریسک موردآزمون قرار می‌گیرد. نتایج حاصل از برازش مدل‌های قیمت‌گذاری در جدول ۳، ارائه شده است.

جدول ۳. آزمون قیمت‌گذاری صرف ریسک دما

پرتفوی	CAPM		سه‌عاملی فاما و فرنچ		دوعاملی	
	آلفا	R ²	آلفا	R ²	صرف ریسک دما	R ²
S_H	-۰/۰۰۶۴ (۰/۰۴۱)	۰/۴۵	-۰/۰۰۲۶ (۰/۰۵۹)	۰/۶۹	-۰/۰۰۸۵ (۰/۰۳۹)	۰/۵۶
S_M	-۰/۰۰۰۹ (۰/۰۱۳)	۰/۳۶	-۰/۰۰۵۶ (۰/۰۰۸)	۰/۵۲	-۰/۰۰۱۳ (۰/۰۰۰)	۰/۵۴
S_L	-۰/۰۰۰۲ (۰/۱۰۴)	۰/۰۷	۰/۰۰۳۷ (۰/۱۲۱)	۰/۷۸	-۰/۰۰۱۹ (۰/۰۹۱)	۰/۵۴
B_H	۰/۰۰۳۴ (۰/۰۲۹)	۰/۱۹	۰/۰۰۱۸ (۰/۰۱۲)	۰/۳۷	-۰/۰۰۱۸ (۰/۰۱۴)	۰/۲۱
B_M	-۰/۰۰۲۰ (۰/۰۵۲)	۰/۴۷	-۰/۰۰۱۵ (۰/۰۷۰)	۰/۴۸	-۰/۰۰۳۹ (۰/۰۶۲)	۰/۵۱
B_L	-۰/۰۰۴۳ (۰/۰۳۹)	۰/۷۲	-۰/۰۰۴۶ (۰/۰۲۳)	۰/۷۳	-۰/۰۰۳۵ (۰/۰۳۷)	۰/۸۲
میانگین قدرمطلق	۰/۰۰۴۵	۰/۳۷۶	۰/۰۰۳۳	۰/۵۹۵	۰/۰۰۴۱	۰/۵۳

جدول ۳، شامل مدل‌های قیمت‌گذاری CAPM، مدل سه‌عاملی فاما و فرنچ (۱۹۹۶) و مدل دوعاملی است که روی ۶ پرتفوی مبتنی بر اندازه و نسبت B/M برازش می‌شود. معیارهای آلفای جانسن و میزان توضیح دهندگی مدل (R^2) از برازش هر مدل قیمت‌گذاری روی هر پرتفوی محاسبه شده و از میانگین‌گیری معیارها در ۶ پرتفوی مقدار معیار برای هر مدل قیمت‌گذاری حاصل خواهد شد.

مدل دو عاملی از نظر معیار «قدر مطلق آلفای جنسن» با مقدار $0/0041$ نسبت به مدل CAPM با مقدار $0/0045$ کاراتر و نسبت به مدل سه عاملی فاما و فرنچ (۱۹۹۶) با مقدار $0/0033$ ناکارتر است؛ بنابراین از نظر معیار قدر مطلق آلفای جنسن، صرف ریسک دما در «بورس اوراق بهادار تهران» قیمت گذاری می شود.

از نظر معیار توضیح دهنده R^2 مدل دو عاملی با مقداری معادل ۵۳ درصد نسبت به مدل CAPM با مقدار ۳۷ درصد، کاراتر و نسبت به مدل سه عاملی فاما و فرنچ (۱۹۹۶) با مقداری معادل ۵۹ درصد، ناکارتر است. بنابراین از نظر معیار میزان توضیح دهنده نیز صرف ریسک دما قیمت گذاری می شود؛ از این رو فرضیه پژوهش مبنی بر قیمت گذاری صرف ریسک تغییرات دما در «بورس اوراق بهادار تهران» پذیرفته می شود. بدین مفهوم که سرمایه گذاران در تصمیم های سرمایه گذاری خود به اخبار و اطلاعات مربوط به تغییرات دما در یک سال آینده توجه کرده و برای تحمل ریسک تغییرات دما بازدهی بالاتری طلب می کنند.

از ۶ پرتفوی آزمون، صرف ریسک دما در ۵ پرتفوی S_H, S_M, S_L, B_M, B_L و B_H به ترتیب با مقادیر معناداری $0/000, 0/000, 0/000, 0/000, 0/000$ و $0/000$ معنادار است و تنها در یک پرتفوی (B_H) با مقدار معناداری $0/13$ ، معنادار نیست.

لولن و همکاران (۲۰۱۰)، معتقدند که استفاده صرف از پرتفوی های اندازه-ارزش به عنوان دارایی های آزمون که در پژوهش های قیمت گذاری دارایی ها بسیار رایج است، ممکن است به دلیل ساختار عاملی این پرتفوها گمراه کننده باشد؛ بنابراین پیشنهاد کرده اند که مجموعه دارایی های آزمون را گسترش داده و از پرتفوهایی مثل پرتفوی های صنایع نیز استفاده شود. پرتفوی های صنعتی برای پژوهش حاضر از جذابیت بیشتری برخوردار است؛ چراکه در پیشینه اقتصاد - اقلیمی، پیش بینی های زیادی در مورد چگونگی تأثیر صنایع مختلف از تغییرات اقلیمی وجود دارد؛ بنابراین در پژوهش حاضر علاوه بر ۶ پرتفوی اندازه - ارزش از ۳۰ پرتفوی صنعتی نیز به عنوان دارایی های آزمون استفاده شده است که نتایج برازش مدل های پژوهش در جدول ۴، مشاهده می شود.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

جدول ۴. آزمون قیمت گذاری صرف ریسک دما با ۳۰ پرتفوی صنعت

پرتفوی	CAPM		سه‌عاملی فاما و فرنچ		دوعاملی	
	آلفا	R ²	آلفا	R ²	آلفا	صرف ریسک دما R ²
Sanat1	۱/۰۱۱	۰/۲۵	۱/۱۲۳	۰/۲۶	۰/۵۷۰	۷۳/۱۱ (۰/۰۰۰)
Sanat2	-۰/۲۲۱	۰/۲۱	۰/۰۰۲۴	۰/۲۷	-۰/۱۹۴	۱۱/۵۲ (۰/۰۰۰)
Sanat3	۲/۰۴۳	۰/۲۹	۲/۳۵۰	۰/۳۵	۱/۶۸۳	۵۹/۶۴ (/۰۰۳)
Sanat4	۱/۲۵۴	۰/۲۵	۱/۲۷۸	۰/۲۸	۰/۶۹۶	۹۲/۴۵ (۰/۰۰۲)
Sanat5	۰/۸۲۴	۰/۱۷	۰/۹۱۱	۰/۱۸	۰/۷۷۲	۸/۶۵ (۰/۰۰۶)
Sanat6	۰/۷۵۵	۰/۲۳	۰/۹۶۴	۰/۲۵	۰/۴۵۲	۵۰/۱۷ (۰/۰۵۹)
Sanat7	-۰/۳۱۴	۰/۱۳	۰/۳۵	۰/۱۴	-۰/۰۲۸	۵۶/۸۲ (۰/۰۴۱)
Sanat8	۲/۰۰۴	۰/۰۶	۱/۸۸	۰/۰۷۴	۱/۷	۴۸/۸۵ (۰/۱۷)
Sanat9	۳/۱۹	۰/۱۳	۳/۲۲	۰/۱۴	۳/۰۲	۲۹/۱۱ (۰/۳۰)
Sanat10	۲/۵۹	۰/۰۸	۲/۴	۰/۰۹	۲/۳۵	۳۹/۶۲ (۰/۴۷۵)
Sanat11	۲/۳۴	۰/۵۱	۲/۱۵	۰/۵۲	۲/۴۵	-۱۷/۸۶ (۰/۴۱۷)
Sanat12	۲/۱۴	۰/۵۲	۱/۷۹	۰/۵۵	۲/۱۶	-۳/۶۴ (۰/۸۹)
Sanat13	۱/۶۸	۰/۲۶	۱/۷۷	۰/۲۹	۱/۱۹	۸۰/۸۸ (۰/۰۱۳)
Sanat14	۱/۱۷	۰/۴۳	۱/۲۱	۰/۴۳	۰/۸۷	۵۰/۳۶ (۰/۰۰۰)
Sanat15	۱/۹۵	۰/۱۸۶	۱/۹۵	۰/۱۹	۱/۸۱	۲۲/۵۰ (۰/۳۷)
Sanat16	۲/۴۵	۰/۰۳	۳/۰۱	۰/۰۸	۱/۶۸	۱۲۸/۰۷ (۰/۰۰۳)
Sanat17	۲/۷۱	۰/۲۵	۲/۷	۰/۲۵	۲/۵۳	۲۹/۷۲ (۰/۱۲۹)

پرتفوی	CAPM		سه‌عاملی فاما و فرنچ		دوعاملی	
	آلفا	R ²	آلفا	R ²	آلفا	صرف ریسک دما R ²
Sanat18	۱/۸۴	۰/۴۶	۱/۷۲	۰/۴۷	۱/۹۹	-۲۵/۳۹ (۰/۱۵)
Sanat19	-۱/۲۶	۰/۰۲	-۱/۳۶	۰/۰۳	-۱/۱۵	-۱۹/۰۳ (۰/۲۸)
Sanat20	۲/۳۸	۰/۰۸	۲/۵۸	۰/۱۱	۱/۸۵	۸۷/۶۰ (۰/۰۰۲)
Sanat21	۰/۶۹۷	۰/۳۱	۰/۷۵۳	۰/۳۲	۰/۴۸	۳۵/۶۴ (۰/۰۶۳)
Sanat22	۱/۰۹	۰/۰۰۶	۱/۱۹	۰/۰۱	۱/۰۴	۷/۶۷ (۰/۷۸)
Sanat23	۱/۳۷	۰/۱۵	۱/۹۰	۰/۲۵	۰/۹۹	۶۳/۰۰ (۰/۰۳۸)
Sanat24	۲/۴۱	۰/۲۶	۲/۳۶	۰/۲۷	۲/۴۲	-۱/۴۴ (۰/۹۶)
Sanat25	۲/۵۶	۰/۳۳	۲/۸۰	۰/۳۶	۲/۰۴	۸۵/۷۳ (۰/۰۰۴)
Sanat26	۱/۴۱	۰/۱۱	۱/۲۵	۰/۱۴	۱/۲۳	۳۱/۱۸ (۰/۴۲)
Sanat27	۲/۰۲	۰/۰۲	۲/۷۱	۰/۱۵	۱/۷۹	۳۸/۱۸ (۰/۲۸۸)
Sanat28	۰/۹۴۳	۰/۱۱	۱/۲	۰/۱۹	۰/۲۵	۱۱۳/۲۰ (۰/۱۰)
Sanat29	۲/۰۰	۰/۲۲	۲/۱۵	۰/۲۳	۱/۶	۶۶/۵۸ (۰/۰۷)
Sanat30	۱/۶۷	۰/۵۷	۱/۶۵	۰/۵۷	۱/۶۳	۷/۶۹ (۰/۶۵)
میانگین	۱/۶۷	۰/۲۲۵	۱/۳۷	۰/۲۶۲	۱/۴۴	۴۵/۰۲ (۰/۲۴۴)

صنایع در نظر گرفته شده به ترتیب عبارت‌اند از: انبوه‌سازی املاک و مستغلات؛ ماشین‌آلات و تجهیزات؛ کانی غیرفلزی؛ محصولات فلزی؛ لاستیک و پلاستیک؛ غذایی به‌جز قند و شکر؛ وسایل ارتباطی؛ واسطه‌گری‌های مالی و پولی؛ رایانه؛ حمل‌ونقل انبارداری و ارتباطات؛ فلزات اساسی؛ استخراج کانه‌های فلزی؛ خودرو و قطعات؛ سرمایه‌گذاری‌ها؛ بانک‌ها و مؤسسه‌های اعتباری؛ چاپ؛ دارویی؛ شیمیایی؛ منسوجات؛ دستگاه‌های برقی؛ سیمان، آهک و گچ؛ محصولات

کاغذی؛ کاشی و سرامیک؛ فرآورده‌های نفتی؛ فنی و مهندسی؛ استخراج سایر معادن؛ قند و شکر؛ پیمانکاری صنعتی؛ استخراج زغال‌سنگ و صنعت چندرشته‌ای صنعتی. همان‌طور که مشخص است مدل دوعاملی از نظر معیار «قدر مطلق آلفای جنسن» با مقدار $1/44$ نسبت به مدل CAPM با مقدار $1/67$ کاراتر و نسبت به مدل سه‌عاملی فاما و فرنچ (۱۹۹۶) با مقدار $1/37$ ناکارتر است؛ بنابراین از نظر معیار «قدر مطلق آلفای جنسن» صرف ریسک دما در «بورس اوراق بهادار تهران» قیمت‌گذاری می‌شود.

از نظر معیار توضیح‌دهندگی R^2 مدل دوعاملی با مقداری معادل ۲۵ درصد نسبت به مدل CAPM با مقدار ۲۲ درصد، کاراتر و نسبت به مدل سه‌عاملی فاما و فرنچ (۱۹۹۶) با مقداری معادل ۲۶ درصد ناکارتر است؛ بنابراین از نظر معیار میزان توضیح‌دهندگی نیز صرف ریسک دما قیمت‌گذاری می‌شود. از این رو فرضیه پژوهش مبنی بر قیمت‌گذاری صرف ریسک تغییرات دما در «بورس اوراق بهادار تهران» پذیرفته می‌شود. بدین مفهوم که سرمایه‌گذاران در تصمیم‌های سرمایه‌گذاری خود به اخبار و اطلاعات مربوط به تغییرات دما در یک سال آینده توجه کرده و برای تحمل ریسک تغییرات دما بازدهی بالاتری طلب می‌کنند.

۵. بحث و نتیجه‌گیری

با توجه به اهمیت تغییرات دما و شرایط اقلیمی در بهره‌وری و سودآوری شرکت‌ها در پژوهش حاضر به آزمون صرف ریسک تغییرات دما در «بورس اوراق بهادار تهران» پرداخته شد. برای این منظور، روش پرتفوی ردیاب برای استخراج صرف ریسک تغییرات دما به کار رفت و سپس با استفاده روش مقایسه‌کارایی مدل‌های قیمت‌گذاری ارائه‌شده توسط دینگ دو (۲۰۱۴)، قیمت‌گذاری این صرف ریسک موردآزمون قرار گرفت. برای آزمون مدل‌های قیمت‌گذاری علاوه بر ۶ پرتفوی فاما و فرنچ (۱۹۹۶) از ۳۰ پرتفوی صنعت نیز استفاده شد. نتایج پژوهش حاکی از آن است که صرف ریسک دما هم در ۶ پرتفوی فاما و فرنچ و هم در ۳۰ پرتفوی صنعت در «بورس اوراق بهادار تهران» قیمت‌گذاری می‌شود؛ به عبارتی سرمایه‌گذاران اخبار و اطلاعات مربوط به تغییرات دما در یک سال آینده را مهم تلقی کرده و به‌زای تحمل ریسک تغییرات این متغیر در یک سال آینده، بازده موردانتظار بالاتری طلب می‌کنند.

در موضوع پژوهش حاضر و با روش پرتفوی ردیاب نمونه پژوهشی خاصی در ایران انجام نشده است؛ اما از نظر محتوایی نتایج پژوهش با پژوهش‌های پورمحمدی و بدری (۱۳۹۶)، وفاپوری و هوشمند (۱۳۹۵)، راعی و همکاران (۱۳۹۳) و جمالی نیشابور و همکاران (۱۳۹۲)، هم‌خوانی ندارد؛ ولی با نتایج پژوهش ابراهیمی و همکاران (۱۳۹۱) در داخل ایران و نتایج پژوهش‌های بالورز و همکاران (۲۰۱۷)، ساندرز (۱۹۹۳)، کوا و وای (۲۰۰۵)، یون و کانگ

(۲۰۰۹)، فلوروس (۲۰۱۱)، چنگ (۲۰۰۲) و زوین و نیدل (۲۰۱۴) در خارج از ایران، هم‌خوانی دارد. همان‌طور که در قسمت پیشینه پژوهش بیان شد بیشتر مطالعات داخلی به نتیجه نبود رابطه بین بازده سهام و تغییرات دما رسیده‌اند؛ اما در پژوهش حاضر با استفاده از پرتفوی ردیاب نشان داده شد که این متغیر مهم اقتصادی صرف‌ریسک معناداری در بازار سهام ایران دارد. شاید علاوه بر تفاوت در روش‌شناسی پژوهش بتوان علت این امر را این‌گونه در نظر گرفت که در پژوهش‌های پیشین داخلی بیشتر از رابطه هم‌زمان بازده سهام و تغییرات دما استفاده شده است؛ درحالی‌که در روش پرتفوی ردیاب از تغییرات پایدار دما و قیمت سهام استفاده می‌شود. نتایج پژوهش حاضر می‌تواند برای قیمت‌گذاری شفاف‌تر دارایی‌ها به فعالان بازار کمک کند و گامی روبه‌جلو برای رسیدن با بازاری کارا تر باشد؛ بنابراین به فعالان بازار پیشنهاد می‌شود در ارزیابی صرف‌ریسک دارایی‌ها، تغییرات آتی دما را نیز در نظر بگیرند. از آنجاکه روش پرتفوی ردیاب، صرف‌ریسک مربوط به متغیرهای اقتصادی را استخراج کرده و محدودیتی در نوع متغیر کلان اقتصادی مشخص نکرده است به پژوهشگران آتی توصیه می‌شود صرف‌ریسک سایر متغیرهای کلان اقتصادی که در پیشینه این روش بررسی نشده است را استخراج کنند و قیمت‌گذاری آن‌ها را موردآزمون قرار دهند.

منابع

1. Aretz, K., Bartram, S. M., & Pope, P. F. (2010). Macroeconomic risks and characteristic-based factor models. *Journal of Banking & Finance*, 34(6), 1383-1399.
2. Balvers, R., Du, D., & Zhao, X. (2017). Temperature shocks and the cost of equity capital: Implications for climate change perceptions. *Journal of Banking & Finance*, 77, 18-34.
3. Bopp, L., Monfray, P., Aumont, O., Dufresne, J.-L., Le Treut, H., Madec, G., & Orr, J. C. (2001). Potential impact of climate change on marine export production. *Global Biogeochemical Cycles*, 15(1), 81-99.
4. Breeden, D. T., Gibbons, M. R., & Litzenberger, R. H. (1989). Empirical Tests of the Consumption-Oriented CAPM. *The Journal of Finance*, 44(2), 231-262.
5. Cachon, G. P., Gallino, S., & Olivares, M. (2012). Severe weather and automobile assembly productivity.
6. Campbell, S. D., & Diebold, F. X. (2005). Weather Forecasting for Weather Derivatives. *Journal of the American Statistical Association*, 100(469), 6-16.
7. Cao, M., & Wei, J. (2005). Stock market returns: A note on temperature anomaly. *Journal of Banking & Finance*, 29(6), 1559-1573.
8. Chan, K. C., & Chen, N.-F. (1991). Structural and Return Characteristics of Small and Large Firms. *The Journal of Finance*, 46(4), 1467-1484.
9. Chang, C.-C. (2002). The potential impact of climate change on Taiwan's agriculture. *Agricultural Economics*, 27(1), 51-64.
10. Dell, M., Jones, B. F., & Olken, B. A. (2014). What Do We Learn from the Weather? The New Climate-Economy Literature. *Journal of Economic Literature*, 52(3), 740-798.
11. Du, D. (2014). Persistent exchange-rate movements and stock returns. *Journal of International Financial Markets, Institutions and Money*, 28, 36-53.
12. Ebrahimi, M., Heydarpour, F., & Jahanshad, A. (2012). The impact of climate on stock returns and volume. Master Thesis. Islamic Azad University, Central Tehran Branch. Faculty of Administrative & Economics (In Persian).
13. Fama, E. F., & French, K.R. (1996). Multifactor Explanations of Asset Pricing Anomalies. *The Journal of Finance*, 51(1), 55-84.
14. Floros, C. (2011). On the relationship between weather and stock market returns. *Studies in Economics and Finance*, 28(1), 5-13.
15. Hashemi, S., & Miraki, F. (2013). excess return of momentum risk in Tehran Security Exchange. *Financial accounting researches*, 1(8) (In Persian).
16. Jamali neyshaboor, A., Raei, R., Tehrani, R. (2013). Climate relation with stock returns and yield fluctuations in Tehran Stock Exchange. Master Thesis. Faculty of Management University of Tehran (In Persian).
17. Jensen, M. C. (1968). The Performance of Mutual Funds In The Period 1945° 1964. *The Journal of Finance*, 23(2), 389-416.
18. Kapadia, N. (2011). Tracking down distress risk. *Journal of Financial Economics*, 102(1), 167-182.
19. Kordestani, g., & Alavi, s. (2010). The effect of accounting transparency on the cost of equity. *Journal of Securities Exchange*, 1(12), 43-61(In Persian).
20. Kregar, M. (2011). *Cash flow based bankruptcy risk and stock returns in the US computer and electronics industry*. University of Manchester.

21. Lamont, O. A. (2001). Economic tracking portfolios. *Journal of Econometrics*, 105(1), 161-184.
22. Lewellen, J., Nagel, S., & Shanken, J. (2010). A skeptical appraisal of asset pricing tests. *Journal of Financial Economics*, 96(2), 175-194.
23. Mashayekhi, b., Fadayinejad, m., & Kalaterahmani, r. (2010). Capital costs, accrual components and stock returns. *Financial accounting researches*, 1(1), 77-92 (In Persian).
24. O'Brien, K. L & ,Leichenko, R. M. (2000). Double exposure: assessing the impacts of climate change within the context of economic globalization. *Global Environmental Change*, 10(3), 221-232.
25. Outecheva, N. (2007). *Corporate financial distress: An empirical analysis of distress risk*. University of St. Gallen.
26. Pourmohammadi, P., & Badri, A.(2017). Climate relation with returns and trading activities: Evidence from Tehran Stock Exchange. *Asset management & Financing*, 5(1), Summer 1396 (In Persian).
27. Raee, R., Farhadi, R., & SHirvani, A. (2011). Risk and return intemporal relationship: evidences of Intemporal Capital Asset Pricing. *Financial management perspective*, 1(2), 125-140 (In Persian).
28. Raee, R., Mahmoodi Azar, M., Gorgi, A. (2014). Investigating the Impact of Climate and Air Pollution on Tehran Stock Exchange Index. Institute for Humanities and Cultural Studies (In Persian).
29. Saunders, E. M. (1993). Stock Prices and Wall Street Weather. *The American Economic Review*, 83(5), 1337-1345.
30. Sohngen, B., & Mendelsohn, R. (1998). Valuing the Impact of Large-Scale Ecological Change in a Market: The Effect of Climate Change on U.S. Timber. *The American Economic Review*, 88(4), 686-710.
31. Tol, R. S. J. (2002). Estimates of the Damage Costs of Climate Change, Part II. Dynamic Estimates. *Environmental and Resource Economics*, 21(2), 135-160.
32. Vafaeepour, R., Houshmand, A. (2016). The relationship between climate variables fluctuations on stock Exchange Index and stock exchanges volume. The Fourth International Practical researches in management and accounting Conference. Shahid Beheshti University. <https://www.civilica.com/Paper-AMSCONF04AMSCONF04.511.html> (In Persian).
33. Vassalou, M. (2003). News related to future GDP growth as a risk factor in equity returns. *Journal of Financial Economics*, 68(1), 47-73.
34. Yoon, S.-M., & Kang, S. H. (2009). Weather effects on returns: Evidence from the Korean stock market. *Physica A: Statistical Mechanics and its Applications*, 388(5), 682-690.
35. Zivin, J. G., & Neidell, M. (2014). Temperature and the Allocation of Time: Implications for Climate Change. *Journal of Labor Economics*, 32(1), 1-26.